

Dosarul nr. 2ra-1458/22
(2-20132934-01-2ra-07102022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică și a fost menținută hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 26 octombrie 2020, Anatoli Dovgani a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea sumei în mărime de 3000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că la data de 03 iunie 2019, agentul constator al Inspectoratului Național de Patrulare, Maria Zaporojan, a întocmit în privința reclamantului procesul-verbal seria DCT 02 215588, prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de alin. (1) art. 236 Cod contravențional.

A indicat reclamantul că la etapa întocmirii cât și semnării actului constator drepturile acestuia au fost încălcate grav de către agentul constator, deoarece nu i-au fost explicate drepturile prevăzute de alin. (1) lit. d), f), g), art. 384 și alin. (3), (4), (7), (8), (9), art. 443 Cod contravențional.

La 12 iunie 2019, reclamantul a depus contestație la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în care a indicat că procesul-verbal sus-indicat a fost întocmit cu încălcarea normelor legale, și anume, nu i-a fost asigurat serviciile unui translator și nu i-au fost explicate toate drepturile prevăzute la art. 384 și art. 443 Cod contravențional, inclusiv nu au fost prezentate probe care ar demonstra vinovăția lui.

La 02 martie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a emis o hotărâre, prin care a admis contestația și a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție din 03 iunie 2019, intentat împotriva lui Anatoli Dovgani, pe semnele contravenției de la alin. (1) art. 236 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

La 01 iulie 2020, Curtea de Apel Chișinău, a respins ca nefondat recursul declarat de ofițerul principal, a SMDTR a DPP al INSP al IGP, comisar Dumitru Talmazan împotriva hotărârii din 02 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și a fost menținută hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

De asemenea, reclamantul a invocat prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care reglementează că prejudiciul cauzat se încasează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.

A mai menționat reclamantul faptul că organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze, este Ministerul Justiției al RM. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită, a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

A reiterat reclamantul că în privința sa a fost întocmit procesul-verbal și aplicată amenda contravențională de către Inspectoratul Național de Patrulare, care se finanțează din contul bugetului de stat, astfel a conchis că pârât pe dosar este Ministerul Justiției al RM, care reprezintă statul în instanța de judecată și execută hotărârea judiciară pe această categorie de cauze.

A considerat reclamantul că acțiunile ilegale ale organelor poliției i-au provocat suferințe morale și fizice.

În acest sens, reclamantul a invocat prevederile Codului civil în partea nașterii drepturilor cât și a obligațiilor, inclusiv momentul apariției de încălcări ale acestora, fapt care implică necesitatea reparării prejudiciului patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prin hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al RM, și s-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Anatoli Dovgani, suma în mărime de 500 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 21 iulie 2021 și ulterior la 18 noiembrie 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică a depus cerere de apel, solicitând casarea integrală a hotărârii din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emitere unei noi decizii privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică și a fost menținută hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 22 septembrie 2022, reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii depuse de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al RM cu privire la repararea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și neargumentată. Totodată, consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, a menționat că prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, nu sunt aplicabile speței, or, sancțiunea contravențională la care a fost supus reclamantul nu a fost aplicată de către o instanță de judecată.

Mai ales că prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu reglementează expres și limitativ cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale a statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești, iar circumstanțele cazului dedus judecării nu pot fi încadrate în limitele acestui act normativ.

Prin urmare prejudiciul moral cauzat persoanei fizice și juridice este reparabil doar în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzi administrative de către instanța de judecată, circumstanțe care în speță nu au fost constatate.

Totodată, a remarcat că agentul constator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional. Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că, agentul constator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată Inspectoratului Național de Securitate Publică prin intermediul poștei electronice, la 13 septembrie 2022 (f.d.154), iar la 16 septembrie 2022 a recepționat copia deciziei, potrivit celor indicate în cererea de recurs depusă (f.d. 169 - verso).

Din aceste considerente, Colegiul constată că recursul înregistrat la 22 septembrie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în

conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor cererea de recurs la 07 octombrie 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 01 noiembrie 2022, Anatoli Dovgani a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de către reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 21 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie.

În cauza CtEDO Covalenco vs. Moldova nr. 72164/14 din 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea *Malhous vs. Republica Cehă [MC]*, nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea *Göç*, precitată, § 51; *Miller*, pre-citată, § 34 in fine; și *Andersson vs. Suedia*, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, *inter alia* prin intermediul unei audieri (a se vedea *Fredin vs. Suedia* (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și *Lundevall vs. Suedia*, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care a interpretat în mod eronat legea.

Colegiul judiciar menționează că nu va formula un răspuns detaliat pentru

fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă următoarele.

La 03 iunie 2019 de către agentul constatator, Maria Zaporozan a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 8069464134924119 în privința lui Anatoli Dovgani, în baza căruia acesta a fost sancționat în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare (f.d. 8).

Reclamantul Anatoli Dovgani a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție menționat.

Iar, prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis contestația depusă de reclamant, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 03 iunie 2019 și s-a încetat procesul contravențional.

Prin decizia din 01 iulie 2020, Curtea de Apel Chișinău, a respins ca nefondat recursul declarat de către ofițerul principal, a SMDTR a DPP al INSP al IGP, comisar Dumitru Talmazan, împotriva hotărârii din 02 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu menținerea ultimei fără modificări (f.d. 9-12).

Prin ordinul de plată nr. 24447226 din 03 iunie 2019, Anatoli Dovgani a achitat suma în mărime de 300 lei, în calitate de amendă (f. d. 7).

Respectiv, la 26 octombrie 2020, Anatoli Dovgani a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului National de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al RM cu privire la încasarea sumei în mărime de 3000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral (f.d. 2-6).

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al RM și s-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Anatoli Dovgani, suma în mărime de 500 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a conchis că, Anatoli Dovgani a promovat în justiție o acțiune cu privire la repararea prejudiciului cauzat în rezultatul intentării neîntemeiate a cauzei contravenționale pe numele său, în esență, solicitând încasarea sumei în mărime de 3000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Corespunzător, analizând revendicările formulate de Anatoli Dovgani prin prisma cadrului legal pertinent aplicabil speței, prima instanță a constatat că, pretențiile înaintate sunt parțial întemeiate, și urmează a fi admise în parte.

La caz, prima instanță a conchis că reclamantul Anatoli Dovgani are dreptul de a pretinde repararea prejudiciului material cauzat prin atragerea neîntemeiată la răspundere contravențională, așa cum prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă contestația și a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar prin decizia din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a respins ca nefondat recursul declarat.

Prin urmare, prima instanță a respins argumentele reprezentantului pârâtului și a intervenientului accesoriu, care a susținut că, la caz, nu au fost administrate probe care să confirme caracterul ilegal al acțiunilor agentului constatator, or, cum s-a menționat supra, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă s-a stabilit că actul constatator a fost declarat nul pe motiv că agentul constatator nu a soluționat corespunzător cauza contravențională.

Astfel, instanța de judecată a constatat că prin actele judecătorești emise, s-a stabilit faptul că reclamantul/intimat a fost atras la răspundere contravențională ilegal și acesta poate pretinde în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești la repararea prejudiciului cauzat.

Respectiv, prima instanță a conchis că, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Anatoli Dovgani a fost întocmit în lipsa respectării unor condiții exprese, fapt care a implicat necesitatea reclamantului pentru o perioadă de 1 an să își probeze nevinovăția, or, această situație a creat o stare de frustrare și stres, cu atât mai mult reieșind din vârsta acestuia, și anume aceste circumstanțe au fost reținute de instanță la soluționarea cerinței reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral.

Totuși, instanța nu poate admite cerința reclamantului Anatoli Dovgani cu privire la repararea prejudiciului moral în volum integral, așa cum, argumentele expuse de reclamant cu referire la acest capitol nu sunt de natură să impună pronunțarea unei soluții de admitere integrală a acțiunii depuse.

Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 74, 99-104).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 17 mai 2022, a respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică și a menținut hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a reiterat că prima instanță corect a admis cerințele reclamantului privind admiterea parțială a cererii de chemare în judecată și a dispus că încasarea sumei în mărime de 500 lei, este una echitabilă, justificată și rezonabilă, pentru a fi acoperite suferințele cauzate reclamantului.

La fel, instanța de apel a statuat că apelantul și-a expus dezacordul cu hotărârea contestată și în partea faptului, că organul de la care urmează a fi încasată suma în calitate de prejudiciul moral, este Ministerul Justiției al RM, și nu apelantul.

La caz, instanța de apel a conchis că apelantul a dat o apreciere greșită prin argumentele invocate supra și a indicat argumentele nefondate și lipsite de suport juridic, ori în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit cu certitudine, că prejudiciul cauzat reclamantului a fost admis anume de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, Inspectoratul Național de Securitate Publică reprezentat de Anastasia Fiodorov, a declarat recurs (f.d.168-173).

Examinând recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi decizii,

pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Conform art. 1 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 din aceeași Lege, prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Potrivit art. 3 alin. (1), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

- a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;
- b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;
- c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;
- d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;
- e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;
- f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Potrivit art. 13 alin. (1), (2) din Legea menționată supra, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c) - g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Deci, sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, Colegiul reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului,

Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform art. 15-17 din regulament, Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale.

În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În corespundere cu art. 7 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 415 din 8 aprilie 2003, Inspectoratul Național de Securitate Publică îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce țin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare.

Astfel, Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Aici, instanța de recurs constată că acțiunea a fost îndreptată nu către pârâul corespunzător.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, Anatoli Dovgani incorect și-a îndreptat acțiunea față de Inspectoratul Național de Securitate Publică, care, prin efectul legii, nu poate fi subiect desinestător în raportul obligațional de răspundere civilă.

Instanța de recurs subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi aparține reclamantului.

Astfel, dreptul de a alege pârâțul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de către Anatoli Dovgani.

Din aceste motive și având în vedere că prima instanță și instanța de apel, deși au stabilit corect circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea unor noi dovezi, însă au încălcat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov, de a casa integral decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și de a emite o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 444 și 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de reprezentantul recurentului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Anastasia Fiodorov.

Se casează integral decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și se emite o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Galina Stratulat